

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická - katedra pedagogiky
PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁRSKÉ PRÁCE
(Hodnocení oponenta práce)

Práci předložil(a): **Hana Kopsová**

Studijní zaměření: Předškolní a mimoškolní pedagogika, obor Učitelství pro mateřské školy

Název práce: Diagnostika školní připravenosti u dětí s domácím předškolním vzděláváním a dětí s institucionálním vzděláváním v Plzeňském regionu

Vedoucí práce: Mgr. Pavla Soukupová

Oponent práce: Mgr. Milan Podpera

1. CÍL PRÁCE:

Cílem práce je zmapovat motivaci rodičů k domácímu vzdělávání dětí v předškolním věku a srovnat na základě pedagogického výzkumu schopnosti a dovednosti dětí ve věku 4 let vzdělávaných doma s dětmi vzdělávanými v MŠ. Musím poznamenat, že takto nadefinovaný cíl práce nenaplnuje téma ani název práce, podle kterého by se mělo jednat o diagnostiku školní připravenosti. Ta je ve čtyřech letech nesmyslná, autorka ji navíc ve své práci zužuje na diagnostiku motoriky a řeči. V praktické části autorka své záměry ještě rozvádí a stanovuje si cíle, které nejsou pro bakalářskou práci reálné.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Autorka v teoretické části vymezuje pojem domácí vzdělávání. Následné kapitoly „Vývoj domácího vzdělávání“ a „Vzdělávací metoda Montessori a Waldorfská“ jsou velmi nekoncepční a obsahují řadu faktických chyb. Ačkoli se autorka poměrně rozsáhle věnuje tématu pedagogické diagnostiky, školní připravenosti věnuje pouze dvě věty. To považují za závažnou chybu, neboť by se práce měla zabývat především diagnostikou školní připravenosti. Celkově je práce poměrně rozsáhlá, ale pouze zlomek teoretické části se zabývá tématem práce. U popisu metod pedagogické diagnostiky je využívána spíše literatura zabývající se pedagogickým výzkumem, zejména u popisu rozhovoru či dotazníku je to velmi patrné. Z celé kapitoly je pro praktickou část využitelné minimum informací. Hra není metodou diagnostiky, pouze ji za pomoci diagnostických metod (pozorování) můžeme k diagnostice použít. V praktické části autorka velmi chaoticky nastiňuje metodologii výzkumné sondy dohromady s jejími výsledky.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Členění práce je nepřehledné, v teoretické části je systémová chyba v úrovních kapitol. Jazyk práce je často neobratný, s řadou pochybení v odborné terminologii. Rozsah práce je dostatečný, ale značná část teoretické části práce nesouvisí přímo s tématem. Poměr mezi teoretickou a praktickou částí je vyvážený. Přílohy, zahrnující 60 stran záznamových archů jednotlivých dětí, jsou zbytečně rozsáhlé, v přehledné tabulce by zabraly pouze několik stran. Naopak mi chybí přepis rozhovorů, na kterých je postavena část práce, a ukázka použitých dotazníků.

Autorka dobře používá citační normu, i když většina odkazů se týká přímých citací. U části textu tak není zřejmý zdroj informací. Citace v seznamu literatury jsou až na pár drobností a chybně citovaný článek z metodického portálu v pořádku.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Ačkoliv by práce měla být o diagnostice školní připravenosti a domácím předškolním vzděláváním, příliš informací o těchto tématech nepřináší. Skutečnost, že domácí předškolní vzdělávání není v současnosti nijak řešeno, legislativně ukotveno či jakkoli podchyceno, autorce v tvoření smysluplného textu nijak nepomáhá.

Autorka v textu často používá nesprávnou terminologii v souvislosti s předškolním vzděláváním (žák, výuka, školské zařízení apod.). Celkově je patrné, že z literárních zdrojů

nedokázala parafrázovat (patrně i z formální stránky) ani odborně přenést pojmy a myšlenky do odborného jazyka předškolního vzdělávání. Vrcholem tohoto je informace, že předškolní vzdělávání není v České republice vymezeno žádným zákonem (s. 6).

V praktické části autorka používá strukturovaný rozhovor, který má sedmáct otázek, ale ve výsledcích nejsou odpovědi správně metodologicky zpracované. V příloze by mě mnohem více zajímal přepis rozhovorů, nežli použité záznamové archy pedagogické diagnostiky. U dotazníku pro veřejnost autorka nijak nespecifikuje, jak oslovila "širokou" veřejnost. Metodologicky špatně zpracovaná je i část dotazníku, kdy si autorka neporadila se zpracováním otevřené otázky. Rozdělení na "častěji zmíněné" a "další" vzhledem ke kvantitativnímu charakteru dotazníku nestačí. Autorka tato data navíc dále nekomentuje. Data od velké skupiny respondentů tak nejsou využita. Vyhodnocení dotazníku č. 2 po rodinách i v souhrnu je nepřehledné, navíc nesouvisí s tématem práce, neboť dotazované rodiny nejsou pouze z Plzeňského regionu. V rámci diagnostiky jsou porovnávány výsledky dvou velmi málo početných skupin (10 a 2 děti) ve věku a oblastech, které nepokrývají školní připravenost a tedy ani téma práce. Na základě tohoto srovnání vyvozuje autorka závěry. Závěry týkající se domácího vzdělávání předškolních dětí jsou vzhledem k počtu dvou dětí naprosto nesmyslné.

Práce mohla být zajímavou sondou do prostředí domácího vzdělávání. Celkově je však patrná nezaměřenost a nekoncepčnost práce. Doporučuji k obhajobě s velkými výhradami.

5. **OTÁZKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:**

1. Co jste vlastně zjistila o domácím vzdělávání předškolních dětí?
2. Jaký je Váš vlastní názor na domácí vzdělávání předškolních dětí?

6. **NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:** **dobře / nedostatečně**

Datum: 10. 5. 2015

oponent práce: Mgr. Milan Podpera